

El prelat de l'Opus Dei visita Andorra per a celebrar el 75è aniversari del pas de sant Josepmaria pel país

Us oferim un article publicat a Catalunya Cristiana amb motiu de la celebració dels 75 anys del pas de sant Josepmaria Escrivà pel Bisbat d'Urgell i la seva estada al Principat d'Andorra.

09/01/2013

Multitudinària celebració religiosa i cultural en record dels camins de llibertat seguits des d'una Espanya maltractada per la guerra civil.

Sant Julià de Lòria

Unes mil persones van assistir a les celebracions conclusives del 75è aniversari del pas de sant Josepmaria Escrivà de Balaguer per Andorra, que van comptar amb el prelat de l'Opus Dei, monsenyor Javier Echevarría, com a convidat d'honor i amb el bisbe d'Urgell, l'arquebisbe Joan-Enric Vives, com a amfitrió. La benedicció d'una estàtua del fundador de l'Opus Dei a l'església parroquial de Sant Julià de Lòria i una jornada amb testimonis sobre el pas de sant Josepmaria per Andorra l'any 1937 al Centre de Congressos d'Andorra la Vella van servir per a recordar les vivències de pau i llibertat viscudes pel sacerdot de Barbastre durant els nou dies que va

romandre al país dels Pirineus, i alguns dels ensenyaments d'aquest sant, que continuen impulsant la vida espiritual de milers de persones arreu del món.

A les dotze del migdia, centenars de persones omplien l'església de Sant Julià de Lòria on començava una litúrgia de la paraula en què s'emmarcava la benedicció de la nova imatge de sant Josepmaria, una obra en bronze l'escultora Rebeca Muñoz que el mostra en actitud d'adoració, amb els ulls fits en el Santíssim Sagrament situat en l'antic retaule del temple. Aquell va ser el primer sagrari davant el qual va poder resar a Andorra i el primer temple no profanat que veia des de l'any 1936. 75 anys més tard d'aquella intensa adoració, al costat de la seva imatge es van agenollar els bisbes Echevarría i Vives en entrar a l'església i van pregar breument abans d'avançar cap a la sagristia tot

saludant alguns dels assistents. Tot seguit començà la processó d'entrada i la celebració, amb unes paraules de benvinguda de la cònsol de la ciutat, Montserrat Gil, que va destacar que "75 anys després, els lauredians tenim un sentiment especial cap a la figura de sant Josepmaria Escrivà de Balaguer i cap a tots els fugitius que van salvar la vida passant per la nostra terra". L'arquebisbe Vives va oferir unes paraules d'introducció i acolliment. Per a ell, avui com abans en tot foraster hi ha amagada la presència del mateix Déu i ajudant qualsevol persona necessitada es mostra amb fets el valor de la caritat. L'acte també va comptar amb la lectura d'un fragment de l'Evangelí – que relata que Jesús demana a Simó que remi mar endins i llenci les xarxes per pescar i després li convida a ser pescador d'homes- i una homilia de monsenyor Echevarría, en què va destacar la importància de lliurar-se a Déu malgrat la

consciència de la pròpia petitesa, i de viure els sagraments per a poder estimar tothom.

El record dels testimonis

Després d'aquest acte religiós, va tenir lloc una recepció a la Casa de la Vall, seu del parlament andorrà, i les autoritats van compartir un dinar. A la tarda, es va celebrar la sisena edició de la Jornada de Camins de llibertat a través dels Pirineus, organitzada anualment per l'Associació d'Amics del Camí de Pallerols de Rialb a Andorra. Els assistents, molts dels quals van arribar des de Barcelona i d'altres punts encara més llunyans, van veure un vídeo de testimonis sobre el fundador de l'Opus Dei i el seu pas dels Pirineus, en concret de mossèn Lluís Pujol, antic rector d'Andorra la Vella; mossèn Joan Porta, antic rector de Pallerols de Rialb, i Juan Jiménez Vargas, un expedicionari de l'any

1937. També van poder escoltar alguns parlaments que recordaven l'arribada de sant Josepmaria amb un grup de joves a Mas d'Alins, cansats i amb fred, després de passar la frontera. L'arribada a aquest país neutral significava sortir d'una Espanya en plena guerra civil, on el fet religiós era perseguit i s'obstaculitzava el nou camí dins l'Església que el sant se sentia cridat a obrir. El fundador de l'Opus Dei havia decidit, no sense dubtes, deixar Madrid, on vivia, per a poder continuar la seva missió. S'havia proposat travessar la frontera andorrana, creuar després a França i passar a l'altra zona d'Espanya. I així ho va fer, en un dur però reeixit camí. Un dels seus acompanyants va deixar així escrits els seus records d'aquell moment al llibre "Camino de liberación": "Encara era fosc quan els guies ens van dir que havíem passat la frontera, que ja estàvem a Andorra. El nostre Pare començà una

oració d'acció de gràcies. Penso que fou la Salve, però realment no me'n recordo: vaig trigar certa estona a reaccionar i adonar-me que tot havia passat. Potser fou la mateixa alegria el que va impedir creure-ho del tot".

Al seu parlament, Mons. Echevarría, que visqué amb el sant des de 1950 fins la seva mort, va recordar que en aquest viatge, sant Josepmaria "no estava simplement fugint d'un perill", sinó que "la urgència per sortir del país era provocada, precisament, per la impossibilitat d'exercir el seu afany de servei a les ànimes, pel desig de treballar en llibertat per l'obra que Déu li havia encomanat". En aquest sentit, "Andorra va ser un tram breu de camí, pel qual va caminar en llibertat i cap a la llibertat, la que necessita qualsevol persona per viure amb la dignitat que li correspon". De fet, passat el temps, el fundador de l'Opus Dei recordava amb gratitud

els dies passats a Andorra, més dels previstos inicialment a causa de les nevades, però un temps tranquil en què va poder celebrar missa tots els dies: a l'església de Sant Pere Màrtir d'Escaldes-Engordany, al Col·legi Nostra Senyora de Meritxell on vivia una comunitat de monjos de Montserrat, a l'oratori del Col·legi de la Sagrada Família i a l'església parroquial d'Andorra la Vella.

Un senyal del cel: una rosa

Al llarg de la travessa per les muntanyes abans d'arribar a Andorra, el prevere va viure un moment especialment difícil, en concret a Pallerols, prop de La Baronia de Rialb. Va ser la matinada del 22 de novembre del 1937, abans de començar la marxa. Sant Josepmaria va patir amb força una foscor interior: dubtava entre continuar el camí cap a Andorra, cap a la llibertat, o tornar a Madrid amb

els companys que s'hi havien quedat. En aquesta situació va demanar un signe a la Mare de Déu: trobar una rosa de fusta. De bon matí, caminant entre les runes de l'església de Pallerols, va trobar la rosa, que va interpretar com un senyal clar de la protecció de Maria i el va encoratjar a seguir endavant.

Finalment, la matinada del 2 de desembre de 1937, els fugitius van arribar a Andorra. Per a commemorar aquesta fita, un grup de persones que van participar a les celebracions de l'aniversari el passat 1 de desembre va caminar la nit següent el mateix darrer tram recorregut pel sant i el pas per la frontera, unint-se a aquell primer grup en el record, però també en el cansament i l'intens fred.

Patrícia Navas // Catalunya
Cristiana

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/el-prelat-
de-lopus-dei-visita-andorra-per-a-
celebrar-el-75e-aniversari-del-pas-de-
sant-josepmaria-pel-pais/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/el-prelat-de-lopus-dei-visita-andorra-per-a-celebrar-el-75e-aniversari-del-pas-de-sant-josepmaria-pel-pais/) (08/08/2025)